

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Amatérská poezie na internetu jako výsledek volnočasové aktivity

Autor práce: Ingrid Pešoutová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Jaroslav Vokoun

Datum: 2. května 2019

Předložená bakalářská práce mapuje a reflektuje oblast internetových literárních webů a rozšiřuje tak tématický okruh kvalifikačních prací o oblast, která ještě nebyla zpracována. V tom je její hlavní přínos. Bakalaureandka přistupuje k tématu z pozice studentky pedagogiky volného času, tedy nikoli z literárněvědného hlediska. To se projevuje hlavně v teoretickém úvodu práce, který se mi však jeví do značné míry zbytečným, nebo aspoň z následujícího textu není dostatečně patrné, v jakém smyslu úvod osvětlil klíčové téma; navíc předpokládám, že výklad o tom, co je volný čas a co je zájmové vzdělávání patří v oboru PVČ ke standardnímu učivu. Ani výklad o hře dle mého pochopení se v následujícím výkladu o literárních webech nevyužívá k osvětlení tématu. V závěru práce vyjádřila autorka naději: "Skrze vzájemnou provázanost volnočasu, zájmového vzdělávání, hry a poezie vyplynula, jak doufám, souvislost s amatérskými literárními weby". Pro mého názoru nevyplynula. Jelikož práce je i bez těchto úvodů dostatečně rozsáhlá, vidím je jako postradatelné. Na druhé straně bych byl uvítal, kdyby autorka v hlavní části vedle prezentace a charakteristiky literárních webů více zúročila vlastní zkušenosti se svou účastí na jejich sledování i provozování, jakož i s jejich propojením s dalšími činnostmi, které podle svých slov pořádá (setkání uživatelů webu). Právě toto propojení mezi virtuálním a reálným světem podle mého názoru skýtá

velké šance pro pedagogiku volného času, o čemž autorka zřejmě ví více než oponent práce. **Doporučuji ji, aby své zkušenosti či postřehy z této oblasti prezentovala při obhajobě.**

Autorka záslužně zpracovala přehled a charakteristiku literárních webů, nicméně udiví, že u některých vůbec neuvádí internetovou adresu, u jiných je adresa obsažena někde v textu.

Práce není psána klasickým odborným stylem a její jazyk mi působil občas značné utrpení, ale to neříkám jako kritiku – zřejmě je to cena za otevření vědy nové oblasti, která už má svůj specifický metajazyk, ne zcela převoditelný na jazyk klasického odborného diskursu. Obvyklých prohrěšků proti pravopisu, gramatice, syntaxi, interpunkci jakož i překlepů atp. je v práci výrazně méně než v jiných kvalifikačních pracích, které jsem v poslední době četl.

Počet publikací vztahujících se striktně k tématu práce je malý, což je také zřejmě dáno neprobádaností této oblasti. Nicméně, autorka píše: "O zmapování amatérské literární scény na internetu se již pokoušelo několik mých předchůdců". Nepřipojuje ovšem žádný odkaz. Standardní povinností autora odborného textu je ovšem v úvodní části uvést pokud možno všechny, kdo se už tématem zabývali a co k němu řekli. **Toto opomenutí by také měla napravit při obhajobě.**

Nakonec ještě dvě drobné poznámky:

V úvodu hlavní části (6.1) mě udivila emfáze, s níž autorka komentuje vznik prvního literárního webu: "...rok 1997 přinesl v tomto ohledu značný průlom v kontextu svobodné tvorby písemných textů bez kontroly a cenzury. To evokuje souvislost se svobodou projevu či svobodou umělecké tvorby zakotvenou v Základní listině práv a svobod. Ve sféře dosavadní literární kultury u nás toto předtím nepřipadalo vůbec v úvahu". Publikovat jsme si mohli svobodně kdokoli cokoli už dávno předtím. Autorčiny popisy předchozího stavu, kde mluví o redakční lustraci či prověření textu, případně o necenzurovaných autorech, se mi jeví jako nepřiměřené – jako autor se sice také občas cítím ideologicky cenzurovaný, ale to je něco jiného než běžná redakční práce, kde jsou zásahy motivovány jazykově či s ohledem na prostor v daném čísle atp. Zásahy někdy z hlediska autora dílu prospějí,

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

jindy je poškodí, nicméně cenzura to není. Právní pojem lustrace je zde asi vůbec nevhodný.

A druhá drobnost: Autorka píše: "Počet autorů nelze z webového portálu piste-povídky.cz vyčíst. Aktuální číslo není nikde veřejně uvedeno. Ke dni 17. 2. 2019 jsem napočítala na 57 548 poetických děl". Zajímalo by mě, jakým postupem k tomuto číslu dospěla a kolik tomu věnovala času (:

Práci doporučuji k obhajobě.

Jaroslav Vokoun